

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrap-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 9. јун 2012. године

Предмети бр. 221/09, 273/09 и 336/09

Слободанка СПАСИЋ, Јагодинка ЂОКИЋ и Цвета НЕДЕЉКОВИЋ

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 9. јуна 2012. године, уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
г. Пола ЛЕМЕНСА
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ
г. Андреја АНТОНОВА, извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменути жалбу, уложену сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одлучила је следеће:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба гђе Слободанке Спасић (предмет бр. 221/09) уложена је 8. априла 2009; жалба гђе Јагодинке Ђокић (предмет бр. 273/09) уложена је 3. априла 2009; жалба гђе Цвете Недељковић (предмет бр. 336/09) уложена је неназначеног датума априла 2009. Све жалбе уписане су 30. априла 2009. године.
2. Дана 23. децембра 2009. године, Комисија је затражила од гђе Спасић и гђе Ђокић да доставе додатне информације. Гђа Ђокић је одговорила у писму датираном на 20. јануар 2010. године, а гђа Спасић није одговорила.
3. Дана 29. априла 2010. године, жалба гђе Спасић прослеђена је Специјалном представнику Генералног секретара (СПГС) како би се добиле примедбе УНМИК-а

на прихватљивост и меритум предмета. СПГС је доставио УНМИК-ов одговор 31. маја 2010. године.

4. Дана 9. септембра 2010. године, Комисија је одлучила да споји све наведене предмете сходно правилу 20 Пословника Комисије.
5. Дана 10. новембра 2010. године, Комисија је затражила од гђе Недељковић да достави додатне информације. Она није одговорила.
6. Дана 14. марта 2012. године, све жалбе су поново послате СПГС-у, како би се добиле примедбе УНМИК-а на прихватљивост предмета. СПГС је доставио УНМИК-ов одговор 16. априла 2012. године.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

7. Гђа Слободанка Спасић је супруга г. Вељка Спасића, а гђа Цвета Недељковић је његова сестра; гђа Јагодинка Ђокић је супруга г. Владимира Ђокића.
8. Жалиоци наводе да су г. Вељко Спасић и Владимир Ђокић отети од стране чланова Ослободилачке војске Косова 18. јуна 1999. године, док су после посла заједно путовали у возилу г. Спасића из Обилића у Приштину. Од тада се не зна где се они налазе.
9. Гђа Спасић и гђа Ђокић наводе да су отмицу својих супруга пријавиле КФОР-у, Међународном комитету Црвеног крста (МКЦК), Црвеном крсту Југославије и УНМИК-овом међународном јавном тужиоцу у Приштини. Киднаповање г. Ђокића такође је пријављено Министарству унутрашњих послова Србије (МУП), што је потврђено уверењем издатим 19. августа 2004. године од стране МУП-овог одељења за Приштински округ, које је тренутно измештено у Нишку Бању, у ужој Србији.
10. МКЦК-ови захтеви за проналажење обеју жртава и даље су отворени. Њихова имена се такође налазе на списку несталих особа који је МКЦК проследио полицији УНМИК-а 12. октобра 2001. године, и у бази података коју води УНМИК-ова канцеларија за нестала лица и судску медицину.
11. Дана 9. децембра 2008. године, одговорности УНМИК-а у области полиције и правосуђа на Косову су престале, а мисија владавине права Европске уније на Косову (ЕУЛЕКС) преузела је пуну оперативну контролу у области владавине права, након саопштења председника Савета безбедности Уједињених нација, 26. новембра 2008. године (S/PRST/2008/44), којим се поздравља даље ангажовање Европске уније на Косову. Између 9. децембра 2008. и 30. марта 2009. године, сви списи кривичних предмета које су поседовали Одељење правде и полиција УНМИК-а предати су ЕУЛЕКС-у.

III. ЖАЛБЕ

12. Жалиоци се жале на УНМИК-ов наводни пропуст да ваљано истражи отмицу г. Вељка Спасића и г. Владимира Ђокића. Жалиоци се, у суштини, такође жале на страх, бол и патњу које су претрпеле због ове ситуације.

13. Комисија је мишљења да се може сматрати да жалиоци указују, тим редоследом, на повреду права на живот г. Вељка Спасића и г. Владимира Ђокића, загарантованог чланом 2. Европске конвенције о људским правима (ЕКЉП), као и на повреду свог права у смислу забране нечовечног и понижавајућег поступања, загарантованог чланом 3. ЕКЉП.

IV. ПРАВО

14. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмете, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из одељака 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.

15. Комисија напомиње да је у коментарима у вези са жалбом гђе Спасић, датираним на 31. мај 2010. године, СПГС оспорио прихватљивост жалбе. Међутим, у коментарима датираним на 16. април 2012. године у вези са све три жалбе, СПГС више не покреће ниједну примедбу на њихову прихватљивост.

16. Комисија је мишљења да жалбе покрећу озбиљна чињенична и правна питања, чије би разрешење требало да зависи од процене меритума. Према томе, Комисија закључује да жалба није очигледно неоснована у смислу члана 3.3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.

17. Нису установљени други разлози на основу којих би жалба била проглашена неприхватљивом.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБЕ ПРИХВАТЉИВИМ.

Андреј АНТОНОВ
Извршни службеник

Марек НОВИЦКИ
Председавајући